Ґеорґ Тракль

Еліс

Перекладач: Д.Наливайко

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

I

Невимовна тиша цього золотого дня.
Під старими дубами
Ти лежиш спокійно, Елісе, з розкритими очима.

У синяві їхній видивляє себе сон коханців,
На твоїх устах
Тихнуть їхні щасливі зітхання.

Надвечір тягне рибалка свій важкий невід.
Добрий пастух
Виводить свою отару на світле узлісся.
О, які чисті дні твої, Елісе!

Ніжно падає
На голі мури синя тиша оливи.
Завмирає старця похмурий спів.

Золотий човен
Колише твоє серце, Елісе, в пустці неба.

II

Ніжні дзвони лунають в грудях Еліса
Надвечір,
Коли голова його пада на чорні подушки.

Синій звір
Стікає кров'ю в колючім терні.

Там, на узбіччі, стоїть іржаве дерево,
Падають з нього блакитні плоди.

Прикмети й зірки
Скрадливо тонуть у глибокім ставі вечора.

А за пагірком уже зима.

Сині голуби
Спивають уночі зледенілий піт,
Що спливає з чистої скроні Еліса.

І весь час налітає
На чорні мури самотній вітер бога.